

Uskonnollista pikkukirjallisuutta

jota kirjoitti

Gustaf Johanson,

Piispa.

I.

Rakkaus on lain täyttämys



Porvoosja,
Werner Söderström.

— Hinta 20 p. —



Uskonnonollista pikkukirjallisuutta I

Rakkaus on lain tähttämys

Kirjoitti

G. Johanson
Piispa



Pormoossa
Werner Söderström

Põrvoosja,
Berner Söderström'in kirjapainosja 1897.

Rakkaus on lain täyttämys.

(Room. 13: 10.)

Jumala on rakkaus. Ihmisellä on waan rakkautta, mutta Jumalan olento on rakkaus. Sen tähden onkin rakkaus Jumalan lain perussijältö. Lainopettajalle, joka kysyi suurinta käskyä laissa, sanoi Jeesus: „Sinun pitää rakastaman Herraa sinun Jumalaasi kaikesta sinun sydämmestäsi ja kaikesta sinun sielustasi ja kaikesta sinun mielestäsi. Tämä on ensimmäinen ja suurin käsky. Toinen on tämän kaltainen: Sinun pitää rakastaman lähimmäistäsi niinkuin itseäsi. Näissä kahdessa käskyssä kaikki laki ja profeetat riippuwat“ (Matt. 22: 37—40). Jumalan laki tuo peruswaatimuksessaan ilmi Jumalan olentoa. Ihminen on luotu Jumalan kuvaksi, ja Jumala on rakkaus. Sen tähden tulee ihmisen rakastaa Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistään niinkuin itseään. Apostoli Paawali sanoo: „Rakkaus on lain täyttämys“ (Room. 13: 10); „joka toista rakastaa hän on täyttänyt lain“ (Room. 13: 8). Ihminen on lain täyttäjänä, kun Jumalan rakkaus asuu ja hallitsee hänen sydämmessään.

Niinkuin Jumala on rakkaus, niin on hän myös walkeus. Johannes sanoo: „Jumala on wal-

feus" (1 Joh. 1: 5). Rakkaus ei ole Jumalasja erotettu walkeudesta, sillä molemmat ovat Jumalan olentoa. Joka siis tulee osalliseksi Jumalan rakkaudesta, hän saa myös Jumalan walkeutta osakseen. Jeesus janoi opetuslapsilleen: **"Te olette maailman walkeus"** (Matt. 5: 14), ja apostoli Paawali janoo Kristukseen uskowille: **"Te olitte muinoin pimeys, mutta nyt te olette walkeus Herrassa"** (Ef. 5: 8). Jumalan rakkaus ja walkeus on elämää. Jumalalla on elämä itsessään (Joh. 5: 26). Kristuksessa on tämä elämä ilmestynyt, ja uskolla Kristukseen tulee ihminen osalliseksi siitä.

Ensimmäinen Jumalan toimi, joka ilmestystyksen kautta on meille tunnettu, on Jumalan iankaikkinen armopäätös. Tässä teki Jumala suunnitelman siitä maailmasta, jonka hän aikoi luoda. Koko maailman olento, kehitys ja määrä ovat olemassa Jumalan armopäätöksessä. Kristuksessa, Kristuksen kautta ja Kristukseen loi Jumala kaikki. Kristuksessa on koko luomakunnalla korkein yhdyskohtansa. Alhaisimmat ja korkeimmat olennot ovat luodut saman armopäätöksen mukaan, ja sama maailmasuunnitelma niitä kannattaa. Sen tähden wallitsee luomakunnassa jyrä yhteys, ja piirteitä Luojan olennoista astuu kaikkialla meidän eteemme. Elämän alhaisimmissakin piireissä huomaamme jotakin Jumalan rakkaudesta, walkeudesta ja elämästä. Kaikki oikea rakkaus, mikä maailmassa esiintyy, on lähtenyt Jumalan rakkaudesta. Se walkeus, mikä wirkistää ja elwyttää luomakuntaa, on himmeä warjo Jumalan walkeudesta. Se elämä, mikä ympärillämme liikkuu, on jotakin Jumalan elämästä. Eri asteilla esiintyvät piirteet Jumalan olennoista

eri tavalla. Vuonnon piirissä vallitsawat jamat perussäännöt kuin hengen alalla, mutta ne esiintywät toisessa muodossa. Luokaamme filmäys tähän.

Kuu liiikuu säännöllistä rataansa maan ympärillä. Maan keskuskohdasta on kuuhun noin 38,400 pennifulmaa. Pinta-alastaan on kuu 13 kertaa ja kooltaan 80 kertaa pienempi maata. Kuun ympärillä ei ole semmoista ilmakehää kuin maan ympärillä on. Sen tähden ei siellä näy hämärää päivän ja yön vaiheella. Kun tähti kulkee kuun alle, on sen valo yhtä kirkas etäämpänä kuusta kuin lähellä sitä. Kuussa ei löydy wettä. Siitä syntyysi ilmakehä ja pilwet, joita ei kuun ympärillä ole. Eikä kuun päällä voi olla tulta tavallisessa mielessä, sillä täällä ei löydy niitä kaasuja, jotka owat tulen syntymiselle tarpeen. Mihin auringon säde täällä pääsee, siellä on heleää waloa. Mistä auringon säde katoaa, siellä tulee yhtäkkiä pilkkopimeys. Hämärän aikaa, joka syntyy ilmakehän kautta, ei ole kuussa. Kuun walo waikuttaa monella tapaa maan oloihin, mutta tarkempaan emme vielä tätä waikutusta tunne. Maan ilmakehä antaa taiwaalle päivän aikana kauniin walonja, kun auringon säteet heijastuwat siinä, mutta kuuhun nähden on taiwas aina pimeä, ja tähdet tuikkawat yöt päiwät. Sen werran kuin tiedämme, wallitsee kuun pinnalla nyt kuoleman hiljaisuus. Lufuisat tulivuoren filmät, jotka näkywät kuussa, todistawat juurista, muinoin tapahtuneista mullistuksista. Näitä tulivuorten filmiä on arweltu olewan toista jataa tuhatta, ja ne owat paljon suuremmat kuin maan päällä olewat. Mutta tällöisiä muutoksia ei ole enää kuussa huomattu. Ilman ja tulen puuttesja

ei elämä voi viihtyä kuun pinnalla, mutta valoa saa kuu auringolta, ja sitä antaa se vuorostaan maalle. Vuosi vuodelta kulkee kuu maan ympäri. Jos heilutamme pienempää, nuorompäässä olevaa, painoa ilmassa, niin huomaamme, millä voimalla se pyrkii pois päin meistä. Kuinka suuri onkaan se voima, joka pidättää kuun radallaan? Ja kuinka suuri on se voima, joka ajaa kuuta radallaan eteenpäin. Tieteen alalla sanomme näitä voimia keskiwetois- ja keskipaikoisvoimiksi. Nämä voimat ovat Jumalan jääntöä ja tahtoa. Luonnon olentoon sovitettuna voisimme sanoa keskiwetoisvoimaa, joka pitää kuun yhteydessä maan kanssa, rakkaudeksi, ja keskipaikoisvoimaa, joka vie kuun eteenpäin radallaan, voisimme sanoa elämän voimaksi.

Tämä Maa on pinnaltaan 510 miljoonaa neliökilometriä. Sen päiväntasaaja on pituudeltaan 40,070 kilometriä. Vuorokaudessa se kiertää kerran akselinsa ympäri. Kiertääkseen kerran auringon ympäri tarvitsee maa 365 $\frac{1}{4}$ vuorokautta. Tunnissa kiittää maa toista jataa tuhatta kilometriä avaruudessa eteenpäin. Kuinka ääretön se voima onkaan, joka vetää maata auringon puoleen ja estää sen lähtemästä radaltaan avaruuteen? Ja kuinka ääretön on se voima, joka ajaa maata eteenpäin ja estää sitä katoamasta auringoon?

Aurinko on 322,800 kertaa suurempi maata. Se liikkuu kerran akselinsa ympäri noin 25—28 päivän kuluessa, ja se on noin 149 miljoonaa kilometriä kaukana maasta. Aurinko on suunnaton tulipallo, jossa kuumuus on äärettömän suuri. Auringon

ympärillä on hehkuvaa wetykaasua, josta tulisioidu-
tuja nousee ilmaan. Puolen tunnin kullessa woi-
wat nämä tulisioidut kohota 35,000 jopa 56,000
peninkulmaa ilmassa. Äärettömät voimat wai-
kutawat auringossa ja sieltä lähtee walonwirtoja awa-
ruuteen.

Walon ihmeellinen olento antaa meille paljon
tietoja taivaankappaleista. Jos walo kulkee fai-
dan aukon ja lasijärmiön läpi walkoiselle maat-
teelle, syntyy wärikuwa, jossa samat wärit esiin-
tyvät kuin taivaankaasussa. Jos walo lähtee heh-
kuwasta esineestä, joka on kiinteä tahi sulaa, syntyy
wärikuwa, jossa wärit esiintyvät yhdessä jaksossa.
Mutta jos walo lähtee hehkuwasta kaasusta, niin
syntyy wärikuwa, jossa on yksittäisiä walkoisia wäri-
wiivoja, ja niiden välillä on pimeitä välipaikkoja.
Kullakin eri aineella on eri wiivanja. Ja jos walo
lähtee hehkuwasta, kiinteästä tahi sulasta esineestä
kaasun kautta, joka ei ole hehkuwassa tilassa, niin
tämä imee itseensä ne walon jäteet, joita se heh-
kuwana laskee itsestään. Wärikuwaan syntyy sen
kautta pimeitä wiivoja. Täten voidaan päättää,
minkälaisen kaasun kautta walo on kulkenut. Rau-
kaa taivaan avaruudesta waiikuttaa walo tällä ta-
paa, ja sen kautta woiimme saada joitakuita tietoja
tähtien luonnosta. Ihmeellistä yhteyttä ja järjes-
tystä on kaikkialla Jumalan laajassa luomakun-
nassa.

Auringon ympärillä liikkuu suuri joukko kier-
totähtiä ja pyrstötähtiä. **Mars**, jonka walo on
weriruskea, on monessa suhteessa maan kaltainen.
Se tarwitsee 686 wuorokautta kulkeakseen kerran
auringon ympäri, ja se on 227 miljoonaa kilometriä

kaufana auringosta. Afjelinfa ympäri kulkee Mars 24 tunnissa, 57 minuutissa ja 23 sekunnissa. Mutta kooltaan on Mars ainoastaan kymmenes osa maan kooka. Mars'in ympärillä on ilmakehä. Vuorokausi on täällä kiertotähdellä melkein yhtä pitkä kuin maan päällä, ja vuoden ajat vaihtelevat tälläkin. Raksi kuuta liikkuu Mars'in ympärillä. Toinen näistä on lähempänä Mars'ia, ja se kiertää tämän ympäri $7 \frac{3}{4}$ tunnissa. Se tarvitsee tähän kiertoon noin kolmatta osaa siitä ajasta, jonka Mars tarvitsee kääntyäkseen kerran afjelinfa ympäri. Tämä kuu nousee sen tähden Mars'ilta katsoen lännessä ja laskee idässä.

Kiertotähti **Mercurius** on lähinnä aurinkoa. Se on 58 miljoonaa kilometriä kaukana siitä, ja kooltaan on se ainoastaan neljä sadannetta osaa maan kooka. **Venus**, aamutähti, on 108 miljoonaa kilometriä auringosta, ja se tarvitsee 224 vuorokautta kulkeakseen kerran auringon ympäri. Kooltaan on se seitsemän kymmenettä osaa maan kooka. Valista loistaa Venus niin kirkkaasti, että se laskee selvän valon maan päälle, ja ihminen voi nähdä varjonsa sen loisteessa. Auringon kiertotähdistä on **Jupiter** suurin. Se on 774 miljoonaa kilometriä auringosta. Kulkeakseen kerran auringon ympäri tarvitsee se 4,332 vuorokautta. Kooltaan on se 308 kertaa suurempi maata. Jupiter kiertää kumminkin kerran afjelinfa ympäri tunnissa ja 50 minuutissa. Siitä liikkeestä syntyy sen soikea muoto, kun se ei vielä ole muodostunut kiinteäksi. Sillä on neljä kuuta, jotka näkyivät paljaalle silmälle, elleivät ne olisi niin lähellä kiertotähteä. **Saturnus** on 1,418 miljoonaa kilomet-

riä auringosta, ja se tarwitsee 10,759 vuorokautta kiertääkseen kerran auringon ympäri. Kooltaan on se 92 kertaa suurempi maata. Saturnuksen ympärillä on ohut ja leveä rengas, joka on kahdessa osassa. Saturnuksella on 8 kuuta. Neptunus on 4,468 miljoonaa kilometriä auringosta, ja se tarwitsee 60,187 vuorokautta kiertääkseen kerran auringon ympäri. Kooltaan on se 17 kertaa suurempi maata. Sillä on huomattu olevan yksi kuu. Kiertotähdistössämme on suuri joukko pienempiä ja suurempia kiertotähtiä, jotka kaikki kulkevat auringon ympäri. Jotkut niistä ovat pienempiä ja kiinteitä, ja ne liikkuvat hitaammin akselinsa ympäri. Toiset ovat suuria, ja ne ovat heikommassa tilassa. Nämä liikkuvat nopeasti akselinsa ympäri. Kiertotähdistömme ulkoreunalla on auringon valo noin tuhannen kertaa heikompi kuin maan päällä. Aivan pieniä kiertotähtiä on tuhansia.

Pyrstötähtiä on tunnettu toista sataa, mutta paljaalle silmälle eivät kaikki tule näkyviin. Muutamat niistä ovat kooltaan hyvin suuria. Sen pyrstötähden pyrstö, joka näkyi vuonna 1861, oli noin 40 miljoonaa kilometriä pitkä. Vuonna 1843 näkyi pyrstötähti, jonka pyrstö oli noin 275 miljoonaa kilometriä pitkä. Pyrstötähti liikkuu kauan avaruudessa, lähenee aurinkoa, kiertää sen ympäri ja katoaa taas etäälle avaruuteen. Kun pyrstötähti lähenee aurinkoa, kuumenee se ja tulee heikommaksi, ja suuria muutoksia tapahtuu siinä. Sen valo on välistä niin kirkas, että se on nähtävänä auringon läheisyydessä päivälläkin. Pyrstötähdellä ei ole pyrstöä, kun se on etäämpänä auringosta, mutta auringon läheisyydessä on sen

fulku niin nopea, että pyrstö sen kautta syntyy, kun se ei ole kiinteä. Se pyrstötähti, joka näkyi vuonna 1680, tarwitfi, tehtyjen lasfujen mukaan, 8,800 vuotta kulkeakseen kerran auringon ympäri. Kun se oli lähinnä aurinkoa, oli ainoastaan 200,000 kilometriä sen ja auringon välillä, mutta se etään-tyi jatafaksikymmentä seitsemän tuhatta miljoonaa kilometriä auringosta. Kun tämä pyrstötähti oli lähinnä aurinkoa, peitti aurinko siltä puolen tai-
wasta, ja auringon lämmin oli pyrstötähdellä 50,000 kertaa suurempi kuin maan päällä. Kun tämä pyrs-
tötähti oli lähinnä aurinkoa, kulki se 530 kilometriä sekunnissa, mutta etäämpänä ainoastaan 4 metriä.

Suuri on niiden tähtien luku, jotka liiku-wat auringon ympäri, mutta tämä on waan wä-
häinen osa niistä tähdistä, jotka owat ulkopuolella meidän fiertotähdistöämme. Mituiseen löydetään uusia tähtiä. Kiintonaistähdet, joiden liikuntaa emme voi huomata, owat hywin kaukana meistä. Lifi-
nnä olewa kiintonaistähti on neljä tuhannen tuhatta miljoonaa kilometriä maasta. **Beega** on kuusi tuhannentuhatta miljoonaa kilometriä maasta. Walo kulkee 30,000 peninkulmaa sekunnissa. Kuusta tulee walo maalle $1\frac{1}{4}$ sekunnissa. Au-
ringosta tarwitsee walo $8\frac{1}{4}$ minuuttia tullaakseen maan päälle. **Capellasta** tarwitsee walo $10\frac{1}{2}$ vuotta, **Beegasta** ja **Siriukselta** 16 vuotta ja lin-
nunradasta kaukaisimmasta äärestä, **Herschel'in** las-
fun mukaan, noin 7000 vuotta tullaakseen maan pinnalle. Koko taiwaan awaruus on täynnä täh-
tiä. Niiden lufua emme tunne. Meidän järkemme ei voi ajatella rajoitusta awaruudelle, eikä se voi fitä rajattomanakaan käsittää. Jumalan wiisaus ja

voima astuvat elävästi eteemme, kun tätä tähtimaailmaa ajattelemme. Uudemman ajan suurin järfeisoppinut, Kant, sanoi: „Rakfi efinettä täyttävät mielen aina uudella ja kasvavalla ihmettelemisellä ja kunnioituksella mitä useammin ja pitemmältä ajatus niitä tarffaa: tähtitaiwas päällämme ja siweellinen sääntö meisjä“. Mitä on meidän ajatteleminen niistä, jotka sanovat, ettei Jumalaa olekaan? Mitä meidän on sanominen niiden järjestä, jotka arvelevat luonnon voiman hallitsewan kaikki? Mimmoinen on sen mieli, joka ei kohoja ylöspäin, nähdesjään Jumalan suuria ihmeitä luonnosja? Ainoastaan tyhvät sanovat sydämessjään: „**Ei Jumalaa olekaan**“ (Ps. 3: 2). Jumala on olemassa ja hän hallitsee ja hoitaa rakkaudella kaikki. Kaukaisin tähti ja pienin matonen maassa ovat Jumalan hoidon alla.

Ihmeellinen tähtimaailma ilmoittaa tavallaan tuota tärkeää perussääntöä: „**Rakkaus on lain tähtitänhys**“. Rakfi tähdet liikkuvat keskuksensa ympärillä. Ne eivät lähde radaltaan awaruuteen kulkemaan, sillä keskiwetoiswoima wetää ne keskustähteään kothi. Rakkaus waiuttaa täällä luonnon alhaisimmassa muodossa. Ja tähdet kulkewat eteenpäin. Ne eivät katoa aurinkoon. Elämän woima waiuttaa täällä luonnon alhaisimmassa muodossa. Tähti on aina liikkeellä. Rakkaus on aina toiminnassa. Tähti kulkee Jumalan jäätämää rataa. Dikea rakkaus toimii Jumalan tahdon tiellä. Hengen piirissä esiintyy rakkaus wakituisessa muodossa.

Dikean rakkauden lähde on Jumalasja. Sen tähden on rakkauden wakituihin olento meille jallisuus. Jumala asuu walkeudessa, johon ei ku-

faan voi tulla. Mutta Jumalan walkeudesta lähtee firkkautta ja valoa taiwaisiin ja maan päälle, ja tästä me voimme oppia tuntemaan Jumalan rakkautta. Murinkoa emme voi paljain silmin katella, mutta auringon waikutuksia me voimme huomata ympärillämme. Rakkaus on kätketty Jumalassa, mutta kaikkialla me voimme huomata Jumalan rakkauden töitä. Sen tähden Raamattu ei esitä rakkauden wasituista olentoa, waan se kertoo meille rakkauden waikutuksia, ja se sanoo, että puu on tunnettawa hedelmistään. Apostoli Paawali sanoo: „Rakkaus on kärsiwäinen, rakkaus on laupeas, ei rakkaus kadehti, ei hän ylpeile, ei hän paisu, ei hän kätä itseään sopimattomasti, hän ei omaansa etsi, ei hän wihastu, ei hän pahaa ajattele, ei hän wäärnydestä iloitse, waan hän iloitsee totuudesta. Kaikki hän peittää, kaikki hän usko, kaikki hän toivoo, kaikki hän kärsii. Rakkaus ei koskaan katoa.“ „Nyt pysywät usko, toivo, rakkaus nämä kolme, mutta suurin näistä on rakkaus“ (1 Kor. 13: 4—8, 13). Tähän tapaan Raamattu esittää rakkauden waikutuksia, mutta rakkauden wasituista olentoa se ei ilmoita. Epäusko ei tahdo otaksua muuta olewaksi, kuin minkä ihminen voi järjellään käsittää ja aistimillaan huomata. Mutta rakkautta ei järki voi käsittää, eikä ihminen voi sitä aistimillaan nähdä. Rakkaus on kumminkin olemassa, ja se on jaloin woima maailmassa. Mitä hywää on ihmiskunnassa tehty, mitä pysywää on aikaan saatu, se on rakkauden työtä. Kristikunnan piirissä on rakkaus tehnyt suuria töitä. Joka epäuskoissa päättelee oman itsekkään sydämensä mukaan, ja kieltää rakkauden, hän pettää itsensä kal-

liimassa asiaa. Mutio olisi tämä maailma ilman rakkautta, ja kolkoksi muuttuisi ihmisen elämä, ellei rakkaus sitä valaisisi ja virvoittaisi.

Kun apostoli sanoo: **„Rakkaus on lain tähtämys“**, ilmoittaa hän kyllä rakkauden luontoa sen vaikutukseen nähden, mutta hän ei rupea määrittelemään rakkauden olentoa, sillä ihminen ei voi sitä käsittää, eikä oikea rakkaus tahdo jäädä tyhjiin miettelemisiin, sillä se on lain täyttämistä. Kun lainoppinut kysäsi Jeesusta ja kysyi: **„Opettaja, mitä minun pitää tekemän, että minä perisin iankaikkisen elämän?“** sanoi Herra hänelle: **„Mitä on laissa kirjoitettu? Kuinka luet?“** Lainoppinut vastasi: **„Sinun pitää rakastaman Herraa sinun Jumalaasi kaikesta sinun sydäimestäsi ja kaikesta sinun sielustasi ja kaikesta sinun voimastasi ja kaikesta sinun mielestäsi, ja sinun lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Silloin sanoi Jeesus hänelle: Oikein sinä vastasit; tee se, niin saat elää. Mutta hän tahtoi tehdä itsensä vanhurskaaksi ja sanoi Jeesukselle: Kuka siis on minun lähimmäiseni?“** (Luukk. 10: 25—29). Lainoppinut tiesi totuuden, mutta hän ei tahtonut sitä noudattaa. Kuitenkin piti hän itseään vanhurskaana. Kun Herra antaa lainoppineen vastata kysäawaan kysymykseen, wilpistelee tämä ja hakee puolustusta siitä, että se kohta muka vielä oli epäselvä, kuka lähimmäinen on. Kun siitä on selville päästy, arvelee hän käsken noudattamisen astuvan hänen eteensä. Niin wilpistelee ihminen usein vieläkin ja teeskentelee tietämättömyyttään kuulemattomuuden syiseksi. Mutta Kristus kertoo lainoppineelle kertomuksen ihmisestä, joka matkustaessaan Jerikoon joutui ryömärien kä-

siin, ja jota ei pappi eikä lewiitta auttanut, mutta samarialainen antoi hätääntyneelle apua. Ja Jeesus kysyi lainoppineelta: „Kuka siis näistä kolmesta oli sinun lähimmäisesi hänen lähimmäisensä, joka ryöväriin käsiin oli tullut? Niin hän sanoi: Joka laupouden tefi hänen kohtaansa. Niin sanoi Jeesus hänelle: **Mene ja tee sinä myös niin**“ (Luukk. 10: 36—37). Lainoppinut tahtoi jäädä keskustelemisiin, ja kysymyksen vaikeuksiin koetti hän peittää tottelemattomuuden, mutta Kristus paljastaa hänen wilppinsä ja waatii häntä Jumalan tahtoa tekemään. Lähimmäinen on jokin, joka apuamme tarvitsee, ja lähimmäisen rakkaus waatii meitä aina toimeen. Apostolin lause: „**Rakkaus on lain tähttämys**“, on myös sitä luontoa, ettei se jätä ihmistä aprikoimaan, mitä rakkaus olennotaan on, vaan se waatii jokaista tekemään Jumalan tahtoa. Joka oikein rakastaa Jumalaa ja lähimmäistä, hän on lafia tähtttämässä, sillä Jumala on rakkaus, ja Jumala waatii ihmiseltä rakkautta. Mutta oikea rakkaus on sitä luontoa, että se aina on tekemässä Jumalan tahtoa. Tähti kulkee aina rataansa auringon ympärillä. Jos se seisahduisi, hukkuisi se aurinkoon. Jos se lähtisi kulkemaan pois radaltaan, niin se jattuisi yhteen muiden tähtien kanssa avaruudessa. Rakkaus on aina toimesta, ja se on aina lafia tähtttämässä. Jumalan sana welwottaa aina ihmistä kuuliaisuuteen. Kun rakkaus on lain tähttämys, niin ihmisellä ei ole aikaa wilpistelewään kyselymiseen eikä uteliaaseen miettimiseen, vaan hänen tähttyä aina olla Jumalan sanan tekijänä.

Oikea rakkaus on aina suhteessa lakiin ja Jumalan tahtoon. Se rakkaus, jota maailmasa ja

notaan rakkaudeksi wakituijesja mielesjä, on luontainen woima, joka syntyy itsestään sukupuolten välillä. Tämäkin rakkaus on Jumalan rakkaudesta lähtenyt. Milloin se on siweä ja puhdas, on se wieno ja wiehättävä, mutta semmoisenaan on se ajallisuuden kaswi, joka kukkii ja kiihtuu. Se tarwitsee iankaikkisuuden muutosta, ennenkuin se voi kestää ajallisuuden waiheissa. Rakastaja panee rakastetun yhä uudelleen koetukselle, sillä hän ei ole oikein warma armaansa rakkaudesta. Toinen lupaa uudelleen toiselle ikuista rakkautta, sillä tämä rakkaus on vielä heikko. Ja vähällä se voi muuttua. Usein syntyy palawasta rakkaudesta tuima wiha. Luulewaisuuden kaluawa waiwa piilee useinkin luontaisen rakkauden pomesja. Tämä rakkaus ei kärsi käskyä, sillä se luulee sen kautta menettävänsä ja-louttaan. Raamattu ei asetaakaan wakituiesta käskyä tälle rakkaudelle, sillä luontaisena voimana se syntyy itsestään. Mutta puhdistusta ja uudistusta tarwitsee aina luontainen rakkaus. Muutoin se ei kestä koetusta, ja kuolemasja se hajoaa, jollei se ole uskon kautta saanut iankaikkisen elämän woimaa.

Apostoli Paawali sanoo: **„Räskyn määrä on rakkaus puhtaasta sydämmeestä ja hywästä omastunnosta ja wilpittömästä uskosta“** (1 Tim. 1: 5). Wilpittömästä uskosta lähtee oikea rakkaus; hyvän omantunnon kansja on se yhdistetty; ja puhtaasja sydämmeessä se elää. Puutteellista on kaikki ihmisesjä, ja joka päivä me tarwitsemme syntein anteeksi saamista, mutta Jumalan Henki ja armo uudistawat ihmisen, ja uuden liiton lapsi on ylhäältä syntynyt. Meidän tulee antaa Jumalan sanan pysyä kohdallaan, ja sen alle tulee meidän

nöyryydessä alistua. Apostoli sanoo niiden, jotka ovat tästä käskyn määrästä hairahtuneet, kääntyneen turhiin jaarituksiin (w. 6), ja hän käskää Timoteusta pitämään „uskon ja hyvän omantunnon, jonka muutamat ovat hyljänneet ja uskon puolesta haaksirikoon joutuneet“ (1 Tim. 1: 19). Rakauden tulee pysyä yhteydessä hyvän omantunnon kanssa, ja uskon tulee olla liitettyä hyvään omaantuntoon. Kristinusko ei kärsi omantunnon polkemista. Kaswi muodostuu sen säännön mukaan, jonka Luoja sille asetti. Eläin kasvaa lajinsa mukaiseksi. Ihmisellä on omassa tunnossa laki, joka on hänen olentonsa siimpään piirretty, ja jonka mukaan hänen tulee kehittyä. Ne, jotka halveksivat omaantuntoa, eivätkä huoli sen vaatimuksista, ovat Apostolin sanan mukaan kääntyneet turhiin jaarituksiin ja uskon puolesta haaksirikoon joutuneet.

Omatunto on Jumalan ääni ihmisessä. Se walwoo mielialaa ja ilmoittaa kohta, missä suhteessa ihmisen mieli on tehtävään tahi tehtyyn työhön. Omatunto sanoo: „Tee hyvää ja vältä pahaa“. Se ei tiedä sanoa, mikä on hyvää ja mikä on pahaa. Sen tähden pakanat usein eksyneen omantunnon vaatimuksesta tekivät hirmutöitä. Ihmisen tulee Jumalan ilmestyksestä etsiä oikeaa tietoa, ja kun hän pysyy Jumalan kasvatuksen alla, valistuu hän. Sen mukaan kuin ihmisellä on tietoa, sanoo omatunto: „tee hyvää ja vältä pahaa“. Ja kun ihminen on tehnyt työn, liittää omatunto tämän ihmiseen. „Sinä olet tehnyt sen“, sanoo omatunto pahantekijälle, joka wilpistellen pyytää puolustaa pahuuttaan. Ja omatunto sitoo pahan työn sillä tapaa ihmiseen, ettei

tämä pääse siitä irti, ennenkuin Jumala antaa hänelle synnin anteeksi. Kun ihminen on tehnyt työn, lausuu omatunto siitä kiitoksensa tahti tuomionsa. Tärkeä on omantunnon toimi ihmiselle. Vainoastaan omantunnon perustuksella on oikea kehitys ihmiselle mahdollinen. Sentähden terottaa kristinusko omantunnon arvoa. Omaantuntoon käy kristinuskon vaikutus, ja apostolit tahtovat olla julki kuulijainsa omistatunnoissa (2 Kor. 4: 2; 5: 11). Jumalan tiellä ei se voi pysyä, joka omantunnon ääntä sortaa, eikä hänen rakkautensa koskaan pääse lafia täyttämään.

Omatunto vaatii ihmistä tekemään Jumalan tahtoa, mutta ihminen on synnin turmeluksen alla, eikä hän voi omantunnon vaatimuksia noudattaa. Ihmisen olisi tullut kehittää omantunnon sisältöä, mutta hän laiminlöi sen tehtävän. Jumala ilmoitti sen tähden armosjaan lafinja, jossa hän selwitti omantunnon lain. Raskysanojen laki on tukemassa omantunnon lafia, ja se syventää sen vaikutuksia. Synti, joka oli joutunut kätköön pakanakunnassa, tuli Jumalan lain kautta tunnetuksi. Parannuksessa menee ihminen itseensä, tuomitsee syntinsä ja itsensä ja pyytää Jumalan tahtoa tehdä. Ihmisen omassa olennossa syntyy erotus hyvän ja pahan välillä. Raskysanojen laki vaikuttaa yhdessä omantunnon kanssa syntiä vastaan, mutta synnilläkin on lafinja, ja tämä on päässyt hallitsemaan luonnollista ihmistä. Parannuksessa ihminen oppii vihaamaan pahaa ja rakastamaan hyvää, mutta laki ei anna hänelle voimaa pahan voittamiseen. Ihmisellä on tällä kannalla „**halu Jumalan lakiin sisällisen ihmisen puolesta**“, mutta hän näkee jäsenisjään toisen lain,

joka sotii mielen lafia vastaan, ja „ottaa hänet wangiksi synnin lain alle“, joka on hänen jäsenisjään (Room. 7: 22, 23). Parannuksen tekijä tahtoi kyllä olla lain tekijä, mutta häneltä puuttuu voimaa siihen. Omatunto syyttää häntä pahan-tekijäksi, ja laki tuomitsee häntä semmoisena. Luonnollisessa tilassaan ollen ihminen ei tunne syntiään, eikä hän Jumalan laista huoli. Lain alla ollen, kilvoittelee ihminen syntiä vastaan ja pyytää Jumalan tahtoa tehdä, mutta synnin tuomio häntä sortaa. Hänen täytyy paeta Jeesuksen Kristuksen työ apua etsimään.

„Kristus on lain määrä jokaiselle uskowalle wanhurskandeksi“ (Room. 10: 4). Alinoastaan Kristuksessa ja Kristuksen kautta voi ihminen saada sen rakkauden, joka on lain täyttämys. Kristus walmisti iankaikkisen lunastuksen. Jumala „teki hänet, joka ei synnistä mitään tietänyt, synniksi meidän tähtemme, että me hänessä tulisimme Jumalan wanhurskandeksi“ (2 Kor. 5: 21). Kristus on wuodattanut werensä maailman sowinnoksi. „Kristus on lunastanut meitä lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän tähtemme“ (Gal. 3: 13). Kun ihminen uskolla omistaa Kristuksen lunastuksen, pääsee hän omantunnon tuomioista. „Jeesuksen Kristuksen Jumalan Pojan weri puhdistaa meitä kaikista synnistä“ (1 Joh. 1: 7). Ja Kristuksen armo woittaa uskowassa synnin wallan. Niin-kuin synti hallitsee kuninkaana synnin orjassa, niin hallitsee armo kuninkaana Jumalan lapsessa. Tämä ei enää ole synnin alla.

Ihmisen on tuleminen todelliseen elämän yhdistykseen Jumalan kanssa. Sentähden täytyy

hänen ruveta Jeesuksen opetuslapsiksi, ja hänen on Jeesuksen opetuslapsena pysyminen. Ilmestyksen sanassa kuuntelee hän Jeesuksen puheita ja katselee Jeesuksen töitä, ja rukouksessa elää hän kanssakäymisessä Herransa kanssa. Tässä uskon elämässä oppii opetuslapsi aina syvemmin rakastamaan Jeesusta, ja hän saa sydämmeensä vaikutuksia Pyhästä Hengestä, jota hän täten oppii tuntemaan. Kun opetuslapsi pysyy Jeesuksen koulussa, kastaa Herra häntä Pyhällä Hengellä. Nyt toteentuvat hänessä Jeesuksen sanat: „Joka minua rakastaa, hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja asumme hänen tykönsä“ (Joh. 14: 23). Pyhä Henki annetaan uskowalle, ja Isä ja Poika tulewat asumaan Jumalan lapsen tykönä. Opetuslapsi syntyy ylhäältä. Apostoli Paawali sanoo: „Ettekö te tiedä, että te olette Jumalan templi, ja että Jumalan Henki asuu teissä?“ (1 Kor. 3: 16); „ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on teissä olewan Pyhän Hengen templi?“ (1 Kor. 5: 19). Ja yhdistys Kristuksen kanssa tulee niin syväksi, että apostoli sanoo: „Meillä on Kristuksen mieli“ (1 Kor. 2: 16). Korkein yhteys syntyy täten Jumalan ja uskowaisen välillä, ja Jumalan rakkaus pääsee ihmisen sydämeen hallitsemaan. Apostoli sanoo: „Jumalan rakkaus on wuodatettu meidän sydämmeemme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu“ (Room. 5: 5). Jumalan oma rakkaus asustuu uudestisyntyneen sydämeen. Tämä rakkaus on lain täyttämys. Se rakkaus, joka on Jumalassa, ja jota Jumala laissaan waatii, asuu elämän woimana Jumalan lapsen sydämessä, ja tämä rakkaus on

aina tekemässä Jumalan tahtoa. Tämä Jumalan rakkaus on Jumalan valkeutta, joka kirjastaa Jumalan lapsen, ja se on iankaikkista elämää, jota ei kuolema voita. Uuden maan päällä on Jumalan tahto tapahtuva, niinkuin se taivaassa tapahtuu. Jumalan rakkaus täyttää uuden ihmiskunnan, ja Jumalan Henki hallitsee sitä. Niinkuin tähtimaa- ilma kulkee Jumalan säättämää rataa, niin elää Jumalan lapsi Jumalan tahdon tekemisessä. Ker- ran on **„Jumala olewa kaikki kaikkisja“** (1 Kor. 15: 28). Silloin tapahtuu Jumalan tahto täydel- lisesti.

Jumalan rakkautta tulee ihmisen pyytää sydäm- mensä tavaraksi, niin että hän saa sen rakkau- den, joka on lain täyttämys. Maailmassa ei tätä rakkautta ole, eikä kääntymätön ihminen sitä tunne, mutta uskon yhdistyksessä Jeesuksen Kristuksen kanssa tämä rakkaus saadaan. Oksana tulee ihmi- sen liittyä elämän viinipuuhun, niin että hän Kris- tuksesta saa Jumalan rakkautta, valkeutta ja elämää.



I vuosikerran SAARNOJA.

Kun 1897 kirkkovuoden kuluessa *vanhat evankeliumitekstit* ovat käytännössä, viitataan seuraaviin kustannuksellani ilmestyneisiin saarnateoksiin näille teksteille:

Saarnoja kirkkovuoden sunnuntai- ja juhlapäivinä.

Kirjoitti piispa *Gustaf Johansson* Ensimmäinen vuosikerta.
Sid. 6: 80 p., koruk. 7: 80 p.

O. V. Segersvårdin Saarnoja

kaikille vuoden sunnuntai- ja juhlapäiville. Painoon toimitti
K. R. Jauhiainen, vankilansaarnaaja. Hinta sid. 2: 80 p.,
sid. koruk. 3: 80 p.

Rukous-, saarna- ja virsikirja,

käytettävä hartaushetkinä merellä ja kodissa. Kirjoitti *Elis Bergroth*. Hinta koviin kansiin sid. vain 1: 80 p.

Vartijanaäniä Suomen Sionista.

Vuosikerta aikakauteemme suomalaisten pappien evankeliumisaarnoja. Hinta sid. 4: 75 p., (koruk. 6: 75 p., jolloin „Vartijanaäniä menneiltä vuosisadoilta“ on samassa nidoksessa).

Tässä arvokkaassa kirjassa on m. m. saarnoja seuraavilta:
T. T. Renvall, F. G. Hedberg, A. J. Hornborg, J. Fr. Berg, A. V. Lyra
A. G. Borg, G. Monell, G. Dahlberg, F. L. Schauman, O. J. Colliander,
A. F. Granfelt, K. J. G. Sirelius, B. Kr. Sarlin, C. H. Alopæus, J. Grönberg, N. Järvinen, Lars Stenbäck, C. G. v. Essen, Jonas Lagus y. m.

Viimemainitun teoksen hinta on tähän saakka ollut 9 m., mutta kun sekä toisen että kolmannen vuosikerran hinta on alennettu 4 m. 75 p:iin, myydään nyt samasta alennetusta hinnasta ensimmäinenkin vuosikerta, vaikka sitä enää on järeällä ainoastaan pienempi määrä.

WERNER SÖDERSTRÖM, Porvoossa.

Tähän saakka on kuusi viikkoa valmistunut *oii*spa
Johanssonin suurta teosta

PYHÄ USKOMME.

Teos näkyy paisuvan laveammaksi kuin kustantaja otaksui. Valmistuttuaan tulee se kieltämättä olemaan tärkeimpiä, mitä uskonnollisella alalla meidän maassamme on ilmestynyt, ja pitäisi sen tulla suuriarvoiseksi kansanopetuksessa. Se käsittää sangen runsaasti totuusaineiksia ja sisältää kaikki, mikä on tarpeellista ja osittain paljon uuttakin Uskon- ja Siveysopin alalla. Suuri puoltolause tälle teokselle on, että se seuraa uutta kirkkismusta. Teoksen suuri arvo tulee parhaiten näyttäytymään, kun ehditään ottaa se käytäntöön. Niin paljoa jumaluusopillisia tietoja niin pienessä piirissä ei sisällä mikään kirja meidän maassamme. Loppuvihot 7 ja 8 valmistuvat piakkoin.

MATKAMUISTELMIA.

Kirkollisia havainnoita muilta mailta.

Kirjoittanut EDV. HANNULA.

Helppohintainen. —

— Hinta 75 p.

— — Monta huomiota ansaitsevaa asiaa tutki kirjan tekijä matkallaan ja lukija tulee hänen seurassaan tekemään monta sekä opettavaa että varoittavaa kokemusta. Suljemme kirjan mielihyvällä kaikkien niiden huomioon, jotka tahtovat tutustua kirkollisiin oloihin naapurimaissa, joista virtaukset yhä enemmän alkavat meidänkin maahamme tunkea, virtaukset, joiden kypsyeitä hedelmiä opimme tuntemaan siellä, missä ne jo ovat ehtineet kypsyä. (Vartija.)

Uusia uskonnollisia kirjoja!

D. L. MOODY:

TAIVAAN KUNNIAN IHANUUS.

Suomentanut JUHO REIJONEN.

143 sivua. — Hinta sid. 85 p., koruk. 1: 25 p.

Kautta maailman tunnettu saarnaaja lausuu kirjastaan:

Tämän pienen, minulle erittäin rakkaasta aineesta olevan kirjasen olen huolellisesti tarkastanut ja lähetetään se nyt maailmaan siinä toivossa, että se voisi tuottaa lohdutusta ja rakennusta monelle; että se vahvistaisi heikkoa, lohduttaisi murheellista ja rohkaisisi alakuloista lisääntyneellä luotamuksella kohottamaan silmänsä tätä maata paremmassa maassa olevan, kaikkein ihanimman kaupungin puoleen, joka on niin Lunastajan, kuin lunastettujenkin oikea koti.

RISTINKOULU

eli

Neuvo kristilliseen käytökseen kärsimisissä.

Saksan kielin kirjoittanut

Magnus Friedrich Roos.

Mukaillen suomentanut K. E. STENBÄCK.

Toinen, korjattu painos. — Hinta sid. 1: 25. p.

Raitis raamatullinen henki liikkuu Roosin kirjoissa ja sentähden ovat ne arvossaan pysyneet. Siunausta tuottava kirja on todellakin yllämainittu ja rakkaaksi on se jo kansallemme käynyt. Vanha painos on näet jo aikoja sitte loppuunmyyty.

Raamatullisia luonnekuvaelmia I.

Kaksi veljestä ja kaksi sisarta. Raamatun selityksissä esitti *Elis Bergroth*. Kuvilla kaunistettu. Hinta 75 p.

»Suurella mielenkiinnolla lukee näitä pastori Bergroth'in esittämiä luonnekuvaelmia. Huomaa kohta, että tekijä on sekä ihastunut että innostunut siihen asiaan, josta hän kirjoittaa. Valo- ja varjopuolet tulevat selvästi näkyviin. Esitys on vilkasta ja havaanollista, lauseet yleensä lyhyet ja selvät. Kehoitamme lukijoitamme tutustumaan tähän kirjaseen.» (A. Auvinen Vartijassa.)

Lasten Postilla

eli kolmannen vuosikerran evankeliumitekstien yksinkertainen selitys. Pyhäkoululle ja kodille toimittivat kirjassa mainitut seurakuntain opettajat. Hinta sid. 3: 50 p., koruk. 4: 50 p.

»Tämä teos on kieltämättä jokaiselle suomenkieltä taitavalle pyhä-kouluopettajalle sangen tervetullut. Ikävällä on sitä odotettu ja suurella mielihyvällä on se nyt vastaanotettava. — — Lasten näköpiiri sitä vastoin on vielä ahtaampi ja katsantokanta rajoittuneempi. He tarvitsevat sentähden selityksiä, jotka soveltuvat erittäin heidän kehityskannallensa. — — Hyvällä omallatunnolla saattaa tämän kirjan jättää jokaisen opettajan käteen. — —» (Vartija.)

Flyborg'in LASTEN POSTILLA eli ensimmäisen vuosikerran evankeliumitekstien yksinkertainen selitys, on edelleen saatavissa. Hinta sid. 3: 50 p.

F. G. Hedbergin elämä ja vaikutus.

Esitellyt *Fr. Wilho Sipilä*. — Hinta 65 p.

»Kun kirjanen sisältää sen miehen elämäkerran, joka niin syvästi on vaikuttanut Suomen kansan uskonnolliseen elämään, suositamme sitä kaikille niille, jotka rakastavat Suomen kirkon historian tuntemista. Kirjasessa on myöskin Hedbergin kuva.»



Rippilapsille!

WERNER SÖDERSTRÖMIN kustannuksella on ilmestynyt:

Rippilasten kirja. Muistoksi ensi käynnistä Herran P. Ehtoollisella. Hinta sid. 40., paremmin sid. 65 p., koruk, 85.

Sisällys: Rippilupaukset. — Tienhaarassa. — Matkan määrä. — Kaksi tietä. — Valitseminen. — Pyhitä lepopäivä. — Älä unhota P. Raamattua! — Älä lyö laimin pyhää Ehtoollista! — Älä unhota rukoulemista! — Seurustele hurskasten kristittyjen kanssa.

Kasteenliiton uudistus ja ensi käynti Herran P. Ehtoollisella. Kirjoitti saksaksi piispa *Karl Lechler*. Suomensi Eero Hyvärinen. Hinta sid. 40 p., paremmin sid. 65 p., koruk 85 p.

Muistolehtiä rippilapsille heidän ensi käynnistään Herran P. Ehtoollisella. Suomenos. Hinta 15 p., sid. 25 p.

Sisällys: Rippilupaukset. — Jesus, sinun ylösnoussut Vapahtajasi, tahtoo tehdä sinulle erään kysymyksen. — Sinä olet tunnustanut kuuluvasi hänelle. — Pidä se mitä sinulla on! — Herra Jumala antaa sinulle sen avun, jota sinä tarvitset.

Rippilasten todistuksia on kahta lajia saatavana.

Ystävällisiä neuvoja nuorukaisille. Kirjoittanut *J. C. Ryle*. Suomens. 2 painos. Sid. 85 p.

„Jokainen sana on punnittu, joka lause paikallaan. Kirja kokonaisuudessaan sellainen jommoista juuri nuoriso meidän päivinämmme tarvitsee. Oi jospa voisimme laskea sen jokaisen nuorukaisen käteen armaassa isäimme maassa — ja jospa he kaikki sitä nöyrästi rukoillen lukisivat! Silloin olisi kansamme tulevaisuus kirkastuva, sen voima säilyvä ajan turmiollisilta myrkkyhampailta.“
